

Družstvo florbalistů 33. základní školy v Plzni přivezlo 20. 3. z dvoudenního republikového turnaje Orion florbal cup, který pořádá pro všechny základní školy Asociace školních sportovních klubů, stříbrné medaile a pohár. Finálového klání v kategorii mladších žáků se zúčastnilo 6 družstev z celé republiky.

Našimi soupeři ve skupině byli florbalisté ze Základní školy Štefánikova Hradec Králové a ze Základní školy a mateřské školy Na Beránku Praha. Na republikový turnaj do Kopřivnice se naše škola na rozdíl od ostatních probojovala poprvé, a tak nás většina považovala spíše za „outsidry“, kteří nemohou nikoho ohrozit. Spletli se! Družstvo čtrnácti chlapců z 6. a 7. tříd vezlo s sebou i kus domácího prostředí – své velké fanoušky, spolužáky ze školy. Neúnavně a vytrvale fandili a skandovali po celou dobu turnaje. S hráči prožívali úspěchy i neúspěchy, vítězství i prohry. První zápas se hráčům příliš nedařilo, prohráli jsme s Hradcem 1:3, a jak se později ukázalo, byl pro nás Hradec osudovým týmem. Porážka mrzela, ale s výkonem florbalistů byli trenéři spokojeni, takže jsme neztráceli naději do druhého zápasu ve skupině. Podařilo se, vyhráli jsme a díky prohře Prahy s Hradcem jsme tedy postoupili do semifinále jako druzí ze skupiny B. Už jsme věděli, že naše nejhorší umístění bude 4. příčka. To bylo na naše první vystoupení v republikovém turnaji více než úspěšné. Šli jsme spát s dobrým pocitem, ale i s malou nadějí, že by se mohlo další den dařit lépe.

Následující den pro nás všechny začínal velmi brzy. Florbalisté hráli svůj semifinálový zápas od 8 hodin a my fanoušci jsme samozřejmě museli být u toho, takže jsme vstávali velmi brzy, rychle pobalili, protože po turnaji a slavnostním vyhlášení nás čekala minimálně šestihodinová cesta do Plzně. Autobus nás pět minut před osmou vypustil před sportovní halou Základní školy Emila Zátopka v Kopřivnici. Byl to nervák. Proti nám nastoupilo vítězné mužstvo skupiny A – Základní škola Emila Zátopka Zlín, které si vůbec nepřipouštělo, že by mohlo prohrát. Naši kluci hráli jako o život a my jsme fandili ještě víc. Základní hrací doba skončila nerozhodně, na nájezdy vyhráli naši hoši 4:3. Nečekaný úspěch, veliká radost, zadostiučinění, finále! Halou znělo „třicátá třetí“ a „Plzeňáci, Plzeňáci“ a teď už všichni věděli, s kým mají tu čest. Postup do finálového boje o první místo byl určitě nečekaným překvapením pro všechna mužstva i pro pořadatele. Fyzické vypětí stálo za kolapsem jednoho z našich klíčových hráčů, Tomáše Poura, který bohužel už do dalších bojů nenastoupil, ale z nemocnice se vrátil fandit klukům do finále.

Ve finále nás čekal Hradec – náš první soupeř a vítěz semifinálového souboje se ZŠ E. Zátopka v Kopřivnici. Hrajeme bez Tomáše, ale hrajeme i za něj! A hrajeme skvěle! Opět v normální

Jsme druzí v republice

Napsal uživatel PaedDr. Marie Šollová
Úterý, 26 Březen 2013 10:40 -

hrací době nerozhodně. Musí tedy rozhodnout nájezdy. Nejdříve tři – přicházejí střelci, kterým nejvíc věříme – Kryštof Lehečka, Martin Volf a Pepa Kratina. Napětí vrcholí. Při nájezdu jsou fanoušci jako pěny. Opět nerozhodně. Další tři ... a stejný výsledek. Teď nás čeká jen „náhlá smrt“. Jednou – vyrovnáno, dvakrát – vyrovnáno, potřetí jsme zklamaní, nepovedlo se. O jednu jedinou branku! Po dlouhém a vyčerpávajícím boji jsme druzí. Slzy se objevují v očích hráčů i fanoušků, dětí i dospělých. Snažíme se vše rozumně dětem vysvětlit. Je to obrovský úspěch, hráli jste výborně, je to o štěstí. Všechno chápou, ale jsou nešťastní. Takový kousek od zlata! Říká se, že bramborová medaile je nejhorší. Nesouhlasíme, není nic horšího, než být druhý, kousek od zlata. Při vyhlášení výsledků už to vidíme lépe. Jsme poprvé na „republice“ a jsme druzí. Nic takového jsme nečekali, nikdo s námi nepočítal. A teď jsme stříbrní, Martin Volf si odváží i titul Nejlepšího hráče turnaje. Zasloužil by si ho i Filip Čihák jako nejlepší brankář, ale nemůžeme chtít všechno. Halou zní „kluci děkujem“ nejen od plzeňských fanoušků, ale i od žáků z pořadatelské Kopřivnice, kteří celé finále fandili s námi. Domů už jedeme šťastní. Máme zážitek na celý život. A příští rok uvidíte, my vám všem ukážeme! Jsme druzí v republice a nejlepší v kraji, florbalový svět s námi musí počítat!

Za florbalisty, trenéry a fanoušky 33. ZŠ Marie Šollová